

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการ
หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563
Key Success Factor of Entrepreneurs in University Business
Incubator Fiscal Year 2019-2020

บงกชรัตน์ ฐูปกระแจจะ¹ อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ² วิชัย โถสุวรรณจินดา³
กันตพัฒน์ พรศิริวัชรสิน⁴ รังสรรค์ ประเสริฐศรี⁵ ปกรณ์ ปรียากร⁶
และพระปลัดสุระ ญาณธโร (จันทัก)⁷

Bongkondrat Thoopkajae¹, Orapin Piyasakulkait², Wichai Thosuwanjinda³,
Kantaphat Phonsiriwatcharasin⁴ Rangson Prasertsri⁵, Pakorn Priyakorn⁶
and Phrapaladsura Yanatharo (Juntuek)⁷

Received : March 3, 2021; Revised : April 25, 2021; Accepted : April 25, 2021

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จ การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อปัจจัยของความสำเร็จ และเพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการในการเข้าร่วมโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 จำนวน 145 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม สถิติที่ใช้

¹นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต;
Student, Master of Public Administration Programmed, Kasem Bundit University, Thailand;
e-mail : Jaokeaw2405@gmail.com

^{2 3 4 5 6}หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต; Master of
Public Administration Programmed, Kasem Bundit University, Thailand; e-mail :
orapin.piy@kbu.ac.th

⁷หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยา
เขตสุรินทร์; Public Administration Programmed, Mahachulalongkornrajavidyalakala University, Surin
Campus, Thailand; e-mail : sura2479@hotmail.com

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติ t-test สถิติ F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Sheffe)

ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-35 ปี การศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,001-15,000 บาท เป็นผู้ประกอบการทั่วไป ประเภทธุรกิจ Basic Technology Business และเป็นขนาดธุรกิจเล็ก การจ้างงานเป็นลักษณะ Part time

2. ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .388 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .497 รองลงมา ด้านพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .537 ด้านการเป็นผู้นำเกี่ยวกับต้นทุนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .478 ด้านการคุณภาพสินค้าและบริการที่ลอกเลียนแบบได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .516 และด้านการสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .521

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ การศึกษา ประเภทของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะ ประเภทของธุรกิจ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจไม่แตกต่างกันไม่ เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ขนาดของธุรกิจและการจ้างงาน ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

4. ปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาการบริหารธุรกิจผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังมีความต้องการขยาย การตลาด ทั้งการตลาด ออนไลน์และการส่งเสริมการตลาดต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น การนำนวัตกรรมมาสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าเพื่อ สร้างจุดขาย การพัฒนารูปแบบของสินค้าและบริการ รวมทั้ง รวมถึงการยืดอายุของผลิตภัณฑ์เพื่อให้ ผลิตภัณฑ์มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค แต่เนื่องด้วยสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโค

วิด 19 (Covid-19) ทำให้ได้รับผลกระทบต่อยอดขายลดลง เนื่องจากมีการปิดตลาดในบางพื้นที่ งดการเดินทางข้ามจังหวัด ทำให้ไม่สามารถออกบูทขายสินค้าได้และธุรกิจบางตัวที่เป็นธุรกิจบริการไม่สามารถเปิดให้บริการได้

คำสำคัญ (Keywords) : ปัจจัยความสำเร็จ, ผู้ประกอบการ, โครงการ, หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ, สถาบันอุดมศึกษา

Abstract

This research has the objective to study the success factors comparison of personal factors to success factors and to study the problems and obstacles of entrepreneurs in participating in the enterprise Incubation Unit Project in the Higher Education Institutions Fiscal Year 2019-2020. The sample group was entrepreneurs who were incubated in the Enterprise Incubation Unit project in higher education institutions, the fiscal year 2019-2020, total 145 people. Data were collected by distributing questionnaires; the statistics used in data analysis were Frequency, Percentage, Mean and Standard Deviation. The statistics used in hypothesis testing were t-test, F- statistic. The test was used to analyze the one-way ANOVA Analysis of Variance to test individual differences with more than 2 groups of variables. When the statistically significant differences were found, a double-person test was performed by the Sheffe method.

The research results can be summarized as follows:

1. Entrepreneurs who are incubated in the enterprise incubation unit project in higher education institutions in the fiscal year 2019-2020, most of them are female, aged 26-35 years of study. Average monthly income of 9,001-15,000 baht, being a general entrepreneur, basic technology business, and a small business. The employment is part-time.

2. The results of analyzing the data on the level of success factors of entrepreneurs in the Enterprise Incubation Unit Project in Higher Education Institutions Fiscal Year 2019-2020 found that the overall level was at a high level, the mean was 3.99, the standard deviation was .388. When considered in each aspect,

the aspect with the highest average was product and service differentiation; the mean is equal to 4.01, the standard deviation is .497, followed by entrepreneurship fundamentals, the mean is 4.00 and the standard deviation is .537. In leadership terms, the mean cost was 4.00, and the standard deviation was .478. For the quality of counterfeit goods and services, the mean was 4.00, and the standard deviation was .516. And finally, in the construction of the network of entrepreneurship, the mean was 3.95 and the standard deviation was .521.

3. The hypothesis test revealed that gender, age, education, type of incubator practitioner, type of business different factors affect the success of the business no different, not according to assumptions. The average monthly income, business size, and employment different factors affect the success of different businesses significantly at the .05 level which is based on the assumption.

4. Problems and obstacles in entrepreneurship that participate in the incubator program in higher education institutions, business administration, and most entrepreneurs need to expand their marketing both online marketing and marketing promotion to be known more and more. Developing more quality products bringing innovation to differentiate the products to create a point of sale development of products and packaging including extending the life of the product so that the product has a standard that is accepted by consumers. However, due to the coronavirus outbreak (Covid-19), sales have been reduced due to the closure of the market in some areas that could not travel across the province. Causing it not to be able to issue a booth to sell products and some businesses that are service businesses cannot open for service.

Keywords : Key Success Factor, Entrepreneur, Project, Business incubators, Higher education institution

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อการพัฒนาให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วและสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่งคั่ง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกได้ อีกทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ได้มีการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 นอกจากนี้ยังได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การเตรียมความพร้อมเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชีย และการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และนับว่าเป็นช่วงเวลาประเทศไทยจะต้องดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการสร้างสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทย ไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจัง เพื่อสร้างผลตอบแทนจากทุนและศักยภาพทางธุรกิจ รวมทั้งเป็น การส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม และในอาเซียน (ASEAN) ดังนั้นประเทศไทยจึงนำนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลกและการใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (Office of the National Economic and Social Development Council : 2019)

การสร้างการแข่งขันให้เศรษฐกิจอย่างมีเสถียรสภาพอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัวและเพิ่มศักยภาพฐานของการผลิต ฐานรายได้ และสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่ เป็นการสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันในนวัตกรรมการสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการรายใหม่

ปัจจุบันในสังคมไทยมีผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา และผู้ประกอบการทั่วไป โดยการมีธุรกิจของตนเองซึ่งเกิดจากแรงบันดาลใจ

ใจและมีความรู้ความสามารถทางด้านต่าง ๆ เช่น การทำอาหาร งานฝีมือ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมไปถึงการทำธุรกิจเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ มีความประสงค์จะต่อยอดพัฒนาความรู้ความสามารถเป็นธุรกิจ หรือมีความคิดริเริ่มที่อยากทำธุรกิจหรือการบริการทางสังคม (Social Enterprise: SE) ถ้าหากธุรกิจประสบความสำเร็จสามารถเติบโตต่อไปได้จะสามารถกระจายรายได้กลับสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคมได้ อีกทั้งยังเป็นต้นแบบในการก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจให้กับคนในสังคมไทยได้

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการนำองค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมและผลงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษามาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ (Business Incubator Center) ถือเป็นแหล่งเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีกับความเชี่ยวชาญที่หลากหลายกิจกรรมเข้าด้วยกันโดยการเปลี่ยนผู้ประกอบการ (Entrepreneur) จากแบบดั้งเดิมที่มีอยู่ไปสู่การเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ (Smart Enterprises) หรือบริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง (Startups) ที่สามารถเร่งอัตราเร็วของการเจริญเติบโตของบริษัท จนพร้อมที่จะดำเนินธุรกิจได้ด้วยตนเอง (Office of the Higher Education Commission : 2020)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกในการผลักดันงานวิจัยออกสู่ภายนอก มีการจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา (University Business Incubator : UBI) มีหน้าที่ในพัฒนาผู้ประกอบการให้เกิดธุรกิจที่มีคุณภาพในสังคม โดยผู้ที่เข้ารับการบ่มเพาะจะเป็นนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัยในมหาวิทยาลัย ตลอดจนผู้สนใจประกอบธุรกิจจากภายนอก สามารถเข้ารับบริการบ่มเพาะเพื่อให้ UBI เป็นพี่เลี้ยงในการเริ่มต้นธุรกิจ สร้างแรงบันดาลใจ สร้างความตระหนักและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Spirit) มีการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับภาคอุตสาหกรรมเอกชน มีการเสริมสร้างกลไก (Mechanism) ระบบการนำผลงานวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) จากองค์ความรู้ทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษามาเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีองค์ความรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม-เศรษฐกิจ สร้างผู้ประกอบการใหม่ และสามารถยกระดับขีดความสามารถเชิงการแข่งขันของประเทศ (Bureau of Cooperation and Promotion : 2019)

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยความสำเร็จในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 เพื่อทราบถึงปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อปัจจัยความสำเร็จ

ของผู้ประกอบการ อีกทั้งเพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมและสนับสนุนในการบ่มเพาะผู้ประกอบการในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อปัจจัยของความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการในการเข้าร่วมโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะระดับ Startup companies ในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ ในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 จำนวน 9 เครือข่าย 217 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบสอบถาม โดยยึดหลักความมีประสิทธิภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถึงความถูกต้องของข้อคำถาม ทั้งด้านเนื้อหาและความเหมาะสมในการนำแนวคิดและทฤษฎีใช้ในการตั้งคำถาม

3. การสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

แบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ 1.เพศ 2.อายุ 3.ระดับการศึกษา 4.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5.ประเภทของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะ 6.ประเภทของธุรกิจ 7.ขนาดของธุรกิจ 8.การจ้างงาน

แบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 โดยศึกษาจากปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการ 2) การเป็นผู้นำเกี่ยวกับต้นทุน 3) การสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ 4) ด้านการคุณภาพสินค้าและบริการที่ลอกเลียนแบบได้ยาก 5) ด้านการสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ จำนวน 25 ข้อ โดยคำถามที่ใช้จะให้เลือกตอบระดับความสำเร็จมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบซึ่งสถิติที่ใช้ ได้แก่

- ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

- ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาปีงบประมาณ 2562-2563

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล

2) ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มโดยนำมาใช้ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลตัวแปรเพศ (มี 2 กลุ่ม) โดยใช้สูตร Independent t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 และสถิติ F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทของผู้ประกอบการที่เข้ารับการ

บ่มเพาะ ประเภทของธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ การจ้างงาน เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Sheffe)

ผลการวิจัย (Research Results)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-35 ปีระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,001-15,000 เป็นผู้ประกอบการทั่วไป เป็น Basic Technology Business เป็นธุรกิจขนาดเล็ก การจ้างงานส่วนใหญ่เป็น Part time

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 ในภาพรวม 5 ด้าน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ลำดับค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จ
1. ด้านพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการ	2	4.00	.537	มาก
2. ด้านการเป็นผู้นำเกี่ยวกับต้นทุน	2	4.00	.478	มาก
3. ด้านการสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ	1	4.01	.497	มาก
4. ด้านการคุณภาพสินค้าและบริการที่ลอกเลียนแบบได้ยาก	2	4.00	.516	มาก
5. ด้านการสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ	3	3.95	.521	มาก
ระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จ		3.99	.388	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563 ทั้ง 5 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .388

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้

1. ด้านการสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .497

2. ด้านพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .537 และ 2.1 ด้านการเป็นผู้นำเกี่ยวกับต้นทุนอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .478 และ 2.2 ด้านการคุณภาพสินค้าและบริการที่ลอกเลียนแบบได้ยาก อยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .516 เท่ากัน

3. ด้านการสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ อยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .521

เมื่อพิจารณารายด้าน

ส่วนที่ 3 ผลทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย พบว่า เพศ อายุ การศึกษา ประเภทของผู้ประกอบการ ที่เข้ารับการบ่มเพาะ ประเภทของธุรกิจ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและ ที่ขนาดของธุรกิจและการจ้างงาน ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการ

พบว่า ผู้ประกอบการ มีปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารธุรกิจในเรื่องของการตลาด การส่งเสริมการตลาด การวางแผนธุรกิจ การทำโครงสร้างบัญชีที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง การขนส่งสินค้า รวมไปถึงเงินทุนหมุนเวียนหรือแหล่งเงินทุน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือ ด้านผลิตภัณฑ์และการผลิต การควบคุมคุณภาพของสินค้า การยืดอายุสินค้า รวมไปถึงการผลิตสินค้า จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ด้านปัญหาสถานการณ์โควิด 19 (Covid-19) ทำให้ได้รับผลกระทบยอดขายลดลง เนื่องจากมีการปิดตลาดในบางพื้นที่ งดการเดินทางข้ามจังหวัด ทำให้ไม่สามารถออกบูทขายสินค้าได้และธุรกิจบางตัวที่เป็นธุรกิจบริการไม่สามารถเปิดให้บริการได้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการ “ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563” ในภาพรวมอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .388 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongphaisalsirikul (2015) ได้ศึกษาเรื่อง “กระบวนการพัฒนาผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีคุณลักษณะที่ทำให้ประสบความสำเร็จ 21 คุณลักษณะอยู่ในระดับมาก

การวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการ ในภาพรวมอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .537 โดยเฉพาะประเด็น มีเป้าหมายในการเป็นผู้ประกอบการที่ชัดเจน รองลงมาประเด็นมีการเตรียมความพร้อมก่อนเป็นผู้ประกอบการ ประเด็นความถนัด/ความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการเป็นผู้ประกอบการ ประเด็นทักษะ และจิตวิญญาณการเป็นผู้ประกอบการ และประเด็นมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ประกอบการ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การมีเป้าหมาย เตรียมความพร้อม ความถนัด/ความรู้ความเข้าใจเพียงพอทักษะ จิตวิญญาณ และมีประสบการณ์ ในการเป็นผู้ประกอบการที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongphaisalsirikul (2015) ได้ศึกษาเรื่อง “กระบวนการพัฒนาผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีคุณลักษณะที่ทำให้ประสบความสำเร็จ 21 คุณลักษณะ อยู่ในระดับมาก ผู้ประกอบการมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการให้บริการพื้นที่ ที่ปรึกษาและการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา 12 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้ประกอบการมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา การฝึกอบรม และการถ่ายทอดความรู้ 14 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 แห่งกับแนวปฏิบัติที่ดีของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจของศูนย์บริการกลยุทธ์และประเมินผลของกรมวิสาหกิจกรมการยุโรป โดยการใช้แนวเทียบ พบว่า หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 8 แห่ง มีผลการดำเนินการที่น่าพึงพอใจ โดยมีแนวปฏิบัติที่เท่าเทียมกับแนวปฏิบัติที่ดีของศูนย์บริการกลยุทธ์และประเมินผลของกรมวิสาหกิจกรมการยุโรป

2. ด้านการเป็นผู้นำเกี่ยวกับต้นทุน ในภาพรวมอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .478 โดยเฉพาะประเด็นการให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรในการผลิตอย่างคุ้มค่า ลดปริมาณของเสียในกระบวนการผลิต รองลงมา ประเด็นการให้ความสำคัญบริหารต้นทุนในการบริหารจัดการภายในองค์กร ประเด็นการให้ความสำคัญกับการบริหารต้นทุนในการผลิตให้มีต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่ง ประเด็นการคำนวณวัสดุ เหลือใช้ ของเสีย และความผิดปกติในการเปรียบเทียบต้นทุนมาตรฐาน และประเด็นสามารถรักษาระดับต้นทุนในการดำเนินงานให้เท่าเดิมหรือลดลงได้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรในการผลิตอย่างคุ้มค่า บริหารต้นทุนในการบริหารจัดการภายในองค์กรในการผลิตให้มีต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่ง และการคำนวณวัสดุเหลือใช้ ของเสีย ความผิดปกติในการเปรียบเทียบต้นทุนมาตรฐาน การรักษาระดับต้นทุนในการดำเนินงานให้เท่าเดิมหรือลดลงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thiptipakorn and Jadesadalug (2015) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางการปรับตัวของการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาทต่อวัน: กรณีศึกษา จังหวัดนครปฐม” ผลการศึกษาพบว่า 1) รูปแบบของการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นธุรกิจครอบครัว โดยเจ้าของธุรกิจเป็นผู้ตัดสินใจและมีอำนาจเบ็ดเสร็จในการสั่งการ มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการสูง แต่ขาดความคิดเห็นรอบด้าน มักใช้การจัดจ้างคนภายนอก 2) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาทต่อวันเป็นธุรกิจที่ใช้แรงงานเข้มข้น ธุรกิจภาคเกษตรกรรมซึ่งราคาสินค้าเกษตรต่ำ ธุรกิจภาคบริการซึ่งต้องใช้แรงงานในการให้บริการ 3) ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ผลกระทบด้านการบริหารงานบุคคล ผลกระทบด้านการเงิน ผลกระทบด้านการตลาด ผลกระทบด้านต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้น และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว 4) พนักงานมีความพึงพอใจ มีรายได้สูงขึ้น มีเงินเก็บออมส่วนผลกระทบต่อพนักงานด้านลบ เกิดจากผลจากการปรับตัวของนายจ้าง พนักงานส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำงาน แต่ค่าครองชีพที่ปรับสูงขึ้นทำให้คุณภาพชีวิตไม่ได้สูงขึ้นเท่าที่ควร 5) แนวทางการปรับตัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ การจัดจ้างคนนอกการเปลี่ยนเครื่องจักรที่ทันสมัย การหาแหล่งวัตถุดิบจากแหล่งอื่น การว่าจ้างเป็นรายชิ้น การฝึกอบรมพนักงาน การบริหารทรัพยากรและการบริหารโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ

3. ด้านการสร้างความแตกต่างในสินค้าและบริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .498 โดยเฉพาะประเด็นให้

ความสำคัญกับการบริการหลังการขายเพื่อสร้างความแตกต่างและความประทับใจในการบริการ รongลงมาประเด็น ให้ความสำคัญกับอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าเพื่อสร้างความแตกต่างและความ ประทับใจในการบริการ ประเด็นมีการให้บริการที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของสินค้า สร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง ประเด็นสร้างภาพลักษณ์ของสินค้าและบริการให้โดดเด่นดึงดูด ความสนใจ เช่น การช่วยเหลือสังคม การรักษาสีสิ่งแวดล้อม และประเด็นการประกันภัยสินค้าและ บริการเพื่อลดความเสี่ยงเป็นที่ยอมรับของลูกค้า

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ให้ความสำคัญกับการบริการหลังการขายเพื่อสร้างความแตกต่าง และความประทับใจในการบริการ อำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า บริการที่หลากหลายเพื่อตอบสนอง ความต้องการของสินค้าสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง สร้างภาพลักษณ์ของสินค้าและบริการให้ โดดเด่นดึงดูดความสนใจ การประกันภัยสินค้าและบริการเพื่อลดความเสี่ยงเป็นที่ยอมรับของลูกค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pradsacak (2015) ได้ศึกษาเรื่อง “ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและ การดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ” ผลการวิจัยพบว่า 1. ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีศักยภาพและพร้อมในการเป็น หน่วยงานในการจัดฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะอาชีพและส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจด้านต่าง ๆ ให้แก่ อาจารย์บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ประกอบการภายนอก ที่สมัครเข้าร่วมโครงการ เพื่อให้ สามารถดำเนินธุรกิจได้ตามเป้าหมายที่กำหนด มีความพร้อมในด้านสถานที่และผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษา ให้คำแนะนำส่งเสริมความรู้เพื่อให้ผู้ประกอบการใหม่ ด้วยเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง สามารถ สนับสนุนให้เกิดบริษัทใหม่ จาก ผู้เข้ารับการบ่มเพาะที่มีศักยภาพ ตลอดจนช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศต่อไป 2. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจมหาวิทยาลัยราช ภัฏศรีสะเกษ ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ฯ ทั้งหมด 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) การเชื่อมโยงเครือข่ายหน่วยงานพัฒนาผู้ประกอบการและบ่มเพาะ วิสาหกิจที่เข้มแข็ง 2) การจัดหาแหล่งทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการให้บริการบ่มเพาะ วิสาหกิจ 3) การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันในตลาดได้อย่าง ยั่งยืน และ 4) การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการและ ประชาชน

4. ด้านคุณภาพสินค้าและบริการที่ลอกเลียนแบบได้ยาก ในภาพรวมอยู่ในระดับของปัจจัย แห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .516 โดยเฉพาะ ประเด็นมีการนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการรองลงมา ประเด็น การสร้างมาตรฐานคุณภาพสินค้าและบริการโดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ ประเด็น

กระบวนการผลิตมีคุณลักษณะเฉพาะโดยนำนวัตกรรม หรืองานวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ประเด็น การสร้างอัตลักษณ์ของสินค้าและบริการที่มีความโดดเด่นสามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้า เช่น เป็นสินค้าจากผลิตภัณฑ์ออร์แกนิก การส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อม และประเด็นมีการพัฒนาสินค้าและบริการที่มีเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ที่ทำการผลิต

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนำวัตถุดิบที่มีสร้างมาตรฐานคุณภาพสินค้าอยู่ในพื้นที่มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ กระบวนการผลิตมีคุณลักษณะเฉพาะโดยนำนวัตกรรม หรืองานวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rodruay (2013) ได้ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการดำเนินงานที่เหมาะสมของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านการนำเข้าปัจจัยด้านหน่วยงาน การสนับสนุนและปัจจัยด้านการสนับสนุนยังเป็นปัจจัยเกื้อหนุน แต่ก็มีปัจจัยนำเข้าไปในด้านผู้เข้ารับการบ่มเพาะและด้านงบประมาณสนับสนุนสนับสนุนการดำเนินงานและปัจจัยด้านการสนับสนุนด้านการบริการทั่วไปและการบริการที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนด้านการเงินและการลงทุนที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะการดำเนินงานของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจของสถาบันอุดมศึกษายังสามารถเป็นกลไกความสำคัญในการช่วยเร่งความสำเร็จของผู้ประกอบการในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย งานวิจัยนี้นำเสนอรูปแบบการดำเนินงานที่เหมาะสมของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

5. ด้านการสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในภาพรวมอยู่ในระดับของปัจจัยแห่งความสำเร็จมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .521 โดยเฉพาะประเด็นมีช่องทางในการตลาดเพิ่มมากขึ้น รองลงมาประเด็น สร้างการเข้าถึงเป้าหมายในการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้นประเด็น มีการสนับสนุนและช่วยเหลือกันในด้านการพัฒนาธุรกิจ ประเด็นมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อหาคู่ค้าทางธุรกิจ และประเด็นมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันภายในกลุ่มผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีช่องทางในการตลาดเพิ่มมากขึ้น สามารถเข้าถึงเป้าหมายในการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้น มีการสนับสนุนและช่วยเหลือกัน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อหาคู่ค้าทางธุรกิจ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันภายในกลุ่มผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Suwanlapong (2016) ได้ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการผู้ประกอบการของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจเครือข่ายภาคเหนือตอนล่าง” ผลการวิจัย

พบว่า ศักยภาพของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจเครือข่ายภาคเหนือตอนล่างคือ คนผู้บริหารและบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ในการบริหารและให้คำปรึกษาทางธุรกิจ กระบวนการจัดการที่มีความรอบแบบชัดเจน โครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจของผู้ประกอบการ มีการสื่อสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกจังหวัด การบริหารจัดการผู้ประกอบการของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจเครือข่ายภาคเหนือตอนล่าง คือ ด้านการวางแผนการดำเนินงานมอบหมายภาระงานอย่างชัดเจนด้านการจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ ด้านภาวะผู้นำที่มีการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและด้านการควบคุมรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการ ต้องมีความชัดเจนในด้านของการสนับสนุนผู้ประกอบการและมีส่วนในการปลูกฝังคนรุ่นใหม่ให้มีความคิดสร้างสรรค์เพื่อผลิตนวัตกรรมสู่การเป็นผู้ประกอบการ

1.2 ด้านการเป็นผู้นำเกี่ยวกับต้นทุน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ผู้ที่สำเร็จการศึกษารวมถึงผู้ประกอบการรายใหม่ ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจที่มีอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสามารถใช้ประโยชน์จากศักยภาพของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ด้านการสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ โครงสร้างพื้นฐานหน่วยงานสนับสนุนด้านการเงินหน่วยงาน สนับสนุนด้านการพัฒนาบุคลากรหน่วยงานสนับสนุนด้าน การบริหารจัดการการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และหน่วยงานสนับสนุนการ Spin-off ล้วนแต่เป็นปัจจัย ในการเกื้อหนุนการดำเนินงานของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ

1.4 ด้านการคุณภาพสินค้าและบริการที่ลอกเลียนแบบได้ยาก การประชาสัมพันธ์องค์ ให้กลุ่มเป้าหมายและชุมชนได้รับถึงภารกิจและการให้บริการ ซึ่งหากผู้บริหารหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ทำการสำรวจว่าหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจที่ดูแลอยู่ในปัจจุบันนี้มีการดำเนินการการในแต่ละปัจจัยเป็นอย่างไร โดยใช้ปัจจัยต่าง ๆ ที่ค้นพบจากการศึกษา

ในครั้งนี้เป็นปัจจัยหลักที่ใช้ในการตรวจ และผลการดำเนินงานที่บกพร่องในแต่ละปัจจัยมาเป็นแนวทางการวางแผนพัฒนาหน่วยงานให้ครอบคลุมและเป็นระบบ

1.5 ด้านการสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ การจัดตั้งบริษัทด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ พื้นฐานด้านวิชาการการถ่ายทอดองค์ความรู้และด้านการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนการดำเนินงาน ส่วนในด้านการสนับสนุนด้านการเงินและการลงทุน เป็นปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรค

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับศักยภาพของผู้ประกอบการในการบ่มเพาะเป็นรายบุคคลเนื่องจากศักยภาพของผู้ประกอบการเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการผู้ประกอบการในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา โดยประเด็นที่น่าศึกษาได้แก่ ด้านเทคนิคในการผลิต ระบบการจัดการการตลาด ระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และระบบเครือข่ายของผู้ประกอบการ

เอกสารอ้างอิง (References)

- Bureau of Cooperation and Promotion (2019). **Supporting Documents for Monitoring and Assessing the Performance of Enterprise Incubator Units in Higher Education Institutions (TOR 2019)**. Office of the Permanent Secretary for Higher Education, Science, Research and Innovation. (Copy of Documents). [In Thai]
- Office of the Higher Education Commission. (2020). **UBI and the country's development path**. [Online]: <http://www.mua.go.th/users/bphe/downloads/ubi>. Retrieved on October 3, 2020. [In Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2019). **Master Plan Under The National Strategy (8)Issues: Entrepreneurs and Enterprises The New Era of Small and Medium (2018-2037)**. [Online]: <http://nscr.nesdb.go.th/wp-content/uploads/> Retrieved 12 September 2020. [In Thai]

- Office of the National Economic and Social Development Council.. (2019).
Summary of Important Master Plans Under National Strategy 2018-2037). Bangkok: Office of the Economic Development Council and National Society. [In Thai]
- Pradsacak, M. (2015). **Strategies for Management and Operations of an Enterprise Incubator Sisaket Rajabhat University**. Research at Sisaket Rajabhat University. [In Thai]
- Rodruay, W. (2013). **Appropriate form of operation of the incubator unit in higher education institutions in Thailand**. Master of Science Program Research Major of Technology Management College of Innovation Thammasat University. [In Thai]
- Suwanlapong, S. (2016). **The Managing Model for The Incubator of Lower North University Business Incubator**. Master of Business Administration Thesis. Business Administration. [In Thai]
- Thiptipakorn, S. and Jadesadalug, V. 2015. **Guidelines for the adjustment of Enterprise Entrepreneurship Small and Medium Sized Enterprises (SMEs) Affected By The Minimum Wage Policy is 300 Baht Per Day: A Case Study of Nakhon Pathom Province**. Veridian E-Journal Silpakorn University. 8(2): 2271- 2289. [In Thai]
- Wongphaisalsirikul, K. (2015). “The process of Entrepreneur Development in the University Business Incubator Project in the Lower Northeast”.
rommayasan,1(13) : 133-148. [In Thai]

